

MISIONARIII PRIZONIERI

După moartea marilor reformatori, reforma a suferit o stagnare. Bisericile reformate au devenit reci, rigide și intolerante.

Mari schimbări aveau loc în lumea politică și filozofică. Instabilitatea larg răspândită i-a determinat pe unii, precum pelerinii, să-și părăsească casele și să caute ajutor în „țara celor liberi”, America de Nord.

În Europa, criza a izbucnit sub forma unei revoluții. Franța a fost primul stat ateu din Europa modernă.

Până în acel moment, Dumnezeu și-a păstrat „cei doi martori”. Ce s-a întâmplat cu ei în aceste momente critice din istorie?

Cine sunt cei doi martori?

Cât timp au dat mărturie?

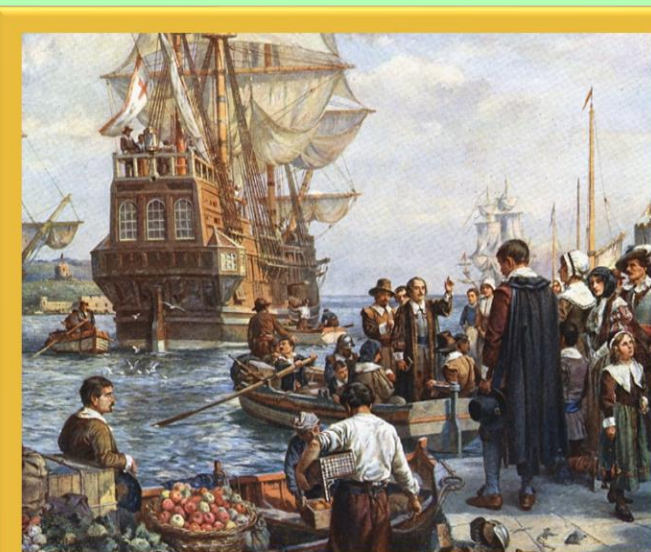
Cum au murit?

Când au înviat și au urcat la cer?

Ce s-a întâmplat după?

CINE SUNT CEI DOI MARTORI?

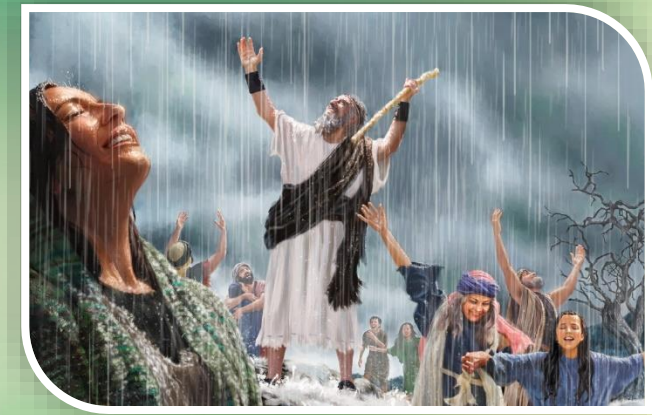
“Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului.” (Apocalipsa 11:4)

Menționarea celor doi măslini și a celor două sfeșnice (Apoc. 11:4) ne duce cu gândul la viziunea din Zaharia 4. În ea, măslinii produc uleiul care hrănește un sfeșnic cu șapte ramuri (Zaharia 4:1-3, 12). Măslinii sunt „cei doi unși” care, împreună cu sfeșnicul, reprezintă „cuvântul Domnului” (Zah. 4:6, 14). Adică Vechiul și Noul Testament.

CINE SUNT CEI DOI MARTORI?

Folosindu-i pe Moise și Ilie drept simbol,
Apocalipsa 11 despre acești doi martori că:

Sunt îmbrăcați în
saci (3)

Stau în picioare
înaintea lui
Dumnezeu(4)

Vrăjmașii lor
sunt mistuiți de
un foc ce le iese
din gură(5)

Închid cerul ca
să nu plouă (6a)

Transformă apa
în sânge și aduc
plăgile(6b)

Biblia a fost
protejată în
vremuri tulburi

Dumnezeu nu a
permis ca
Cuvântul Său să
dispară

Mesajul biblic își
“arde” dușmanii
(Ier. 5:14)

Cel c erezpinge
biblia este privat
de ploaia
Duhului Sfânt
(uleiul).

Doar cei care
studiază Biblia
au fost scutiți de
plăgi și de
întunericul
spiritual din Evul
Mediu

Ca și în cazul lui Moise și Ilie, Biblia avea să sufere mari persecuții; să lupte cu guvernele atee; să aprindă pasiuni arzătoare... Istoria confirmă acuratețea acestei profeții.

CÂT TIMP AU DAT MĂRTURIE?

“Voi da celor doi martori ai mei să proorocească, îmbrăcați în saci, o mie două sute șaiszeci de zile.” (Ap. 11:3)

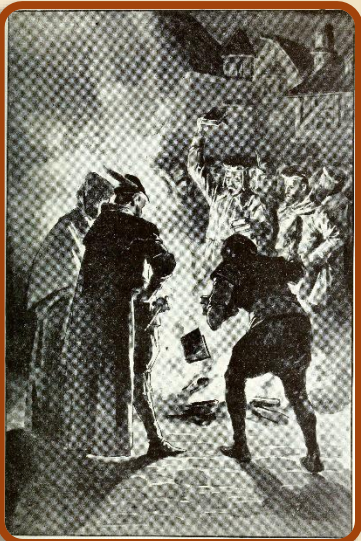
Apocalipsa capitolul 11 începe cu o viziune despre Sanctuarul Ceresc și despre cei care se închină înaintea altarului tămâierii (Apoc. 11:1).

Curtea Sanctuarului Ceresc este Pământul, unde „neamurile” – necredincioșii – călcă în picioare „cetatea sfântă” – poporul lui Dumnezeu – timp de 42 de luni (v. 2).

În acel moment, Cuvântul lui Dumnezeu avea să fie îmbrăcat în „pânză de sac” – mari greutateți – (v. 3) [42 de luni x 30 de zile = 1.260 de zile (în profeție, 1.260 de ani)].

Din anul 538, biserica romană a început să-și impună treptat tradiția asupra Cuvântului lui Dumnezeu, ajungând în punctul de a interzice citirea Bibliei și a condamna la moarte pe cei care au avut-o, au citit-o sau au trăit conform doctrinelor sale .

Aproape de sfârșitul acestei perioade, reformatorii s-au bucurat de o ușurare provizorie a acestor persecuții (Matei 24:22).

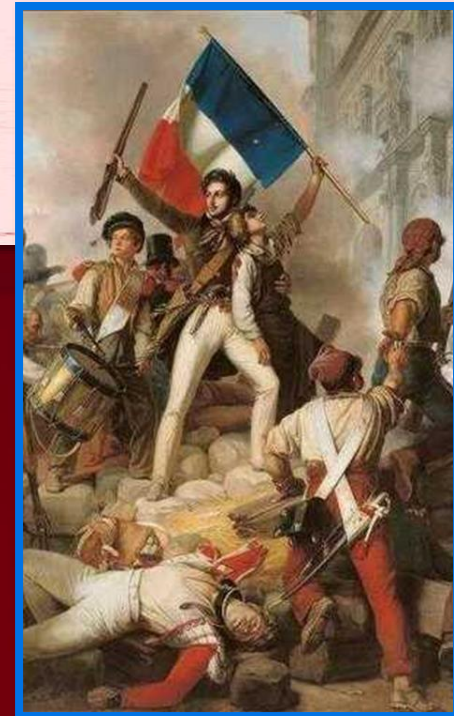
CUM AU MURIT?

“Când își vor isprăvi mărturisirea lor, fiara, care se ridică din Adânc, va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî.” (Apocalipsa 11:7)

Abisul menționat în Apocalipsa 11:7 descrie locul unde locuiesc demonii (Apocalipsa 9:11; 20:1-3; Luca 8:30-31). Fiara descrie o putere politică sau religioasă (ca și celelalte fiare din Apocalipsa și Daniel).

Ce putere a luat naștere la sfârșitul celor 1.260 de ani, adică în jurul anului 1798?

Revoluția Franceză, începută în 1789, a dat naștere așa-numitului „guvern al terorii” (1793-1794), arătând foarte clar cine se află în spatele acestui guvern: Satana și demonii săi. La această guvernare se face referire în trei moduri (Apoc. 11:8):

Sodoma: Revoluția a reprezentat o perioadă de imoralitate.

Egipt: Guvern ateu (Ex. 5:2), deși nu i-a deranjat să se închine “zeiței rațiunii”

Unde Isus a fost crucificat: A fost respinsă jertfa lui Isus

În această perioadă, religia a fost abolită, iar Biblia a fost interzisă și arsă.

“Puterea ateistă care a condus Franța în timpul Revoluției și domniei terorii a declarat un așa război împotriva lui Dumnezeu și a Sfântului Său Cuvânt cum lumea n-a mai văzut niciodată. Închinarea la Dumnezeu a fost interzisă de Adunarea Națională. Bibliile au fost adunate și arse în public, cu toate manifestările posibile de dispreț. Legea lui Dumnezeu a fost călcată în picioare. Instituțiile Bibliei au fost desființate. Ziua de odihnă săptămânală a fost îndepărtată și în locul ei fiecare a zecea zi a fost destinată hulei și veseliei. Botezul și Cina Domnului au fost interzise. Iar anunțurile, plasate la vedere în locurile de înmormântare declarau că moartea este un somn veșnic.”

CÂND AU ÎNVIAT ȘI AU URCAT LA CER?

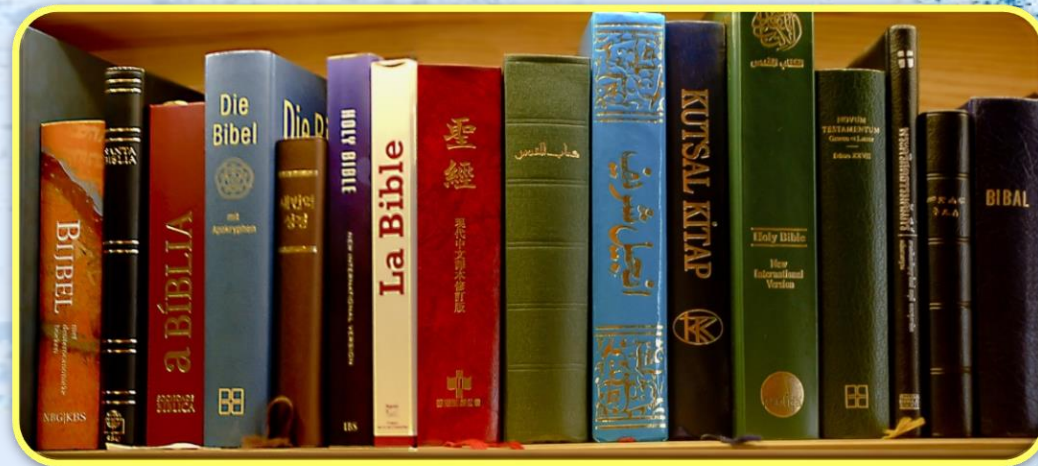
“Dar, după cele trei zile și jumătate, duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei și s-au ridicat în picioare, și o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut.” (Apocalipsa 11:11)

La 26 noiembrie 1793, Parisul a emis un decret de desființare a religiei. Acest decret a fost anulat la 17 iunie 1797. În această perioadă de trei ani și jumătate, Franța s-a bucurat că a fost „eliberată” de tirania religiei și că a redus la tăcere vocea Bibliei (Apoc. 11 :9-10).

În loc să fie redusă la tăcere sau distrusă, Biblia s-a ridicat mai puternic decât înainte. Misiunile protestante au dus mesajul Evangheliei până la marginile pământului (Apoc. 11:11).

William Wilberforce a creat prima Societate Biblică în 1804 pentru distribuirea în masă a Bibliei. Copiile existente ale Bibliei s-au înmulțit cu miile, până când a devenit prima carte cel mai bine vândută din lume. În prezent, distribuirea Cuvântului lui Dumnezeu este de neoprit. A fost pusă de Dumnezeu într-o situație în care nimeni nu o poate distruge (Apoc. 11:12).

CE S-A ÎNTÂMPLAT APOI?

„Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.” (Apoc. 11:19)

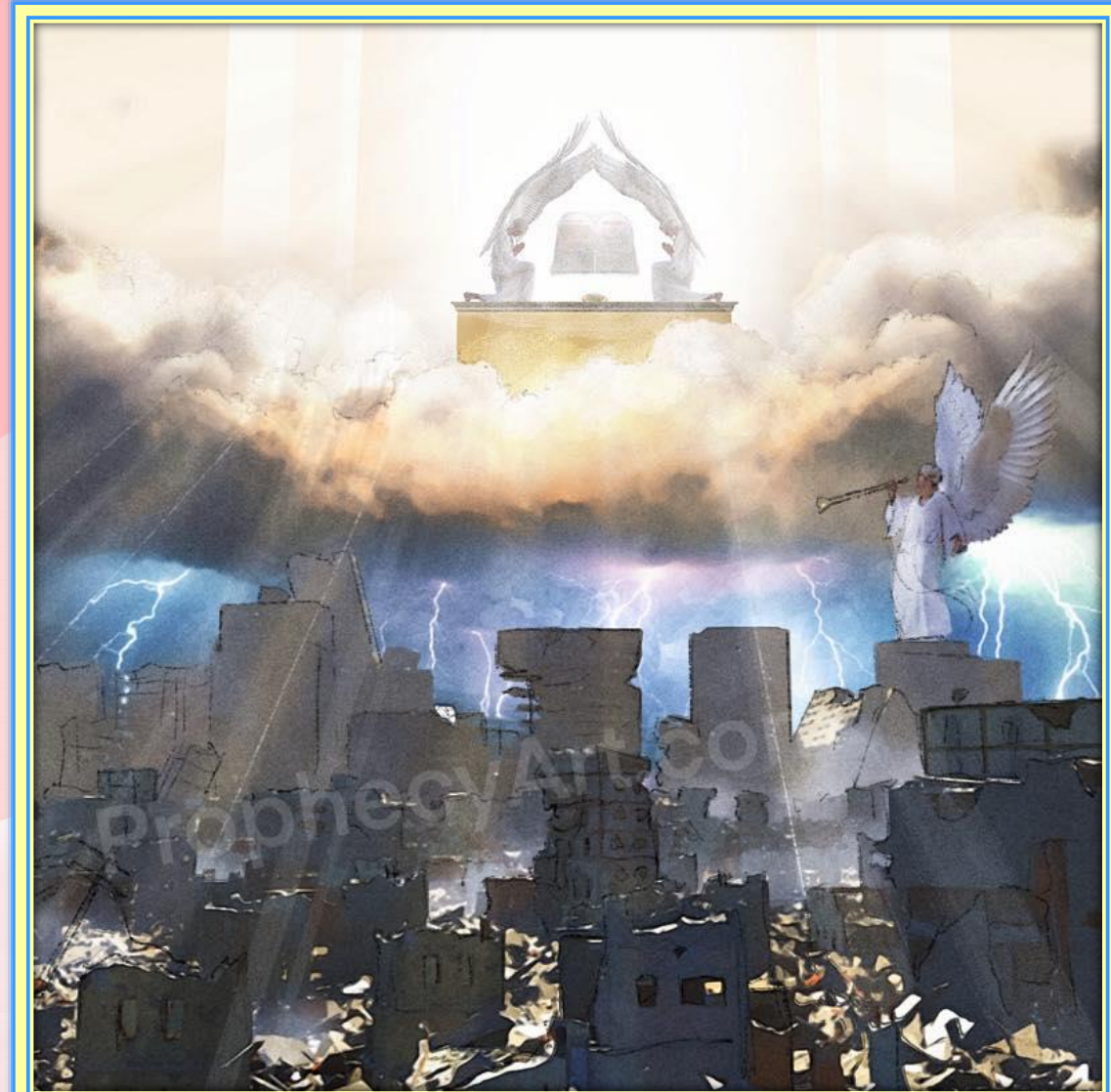
De la „învierea” celor doi martori începe ultimul capitol al conflictului cosmic: timpul sfârșitului.

Acest timp va culmina cu cea de-a Doua Venire, când toate împărățiile vor deveni stăpânirea lui Isus și El va domni veșnic (Apoc. 11:15).

Acel timp va fi precedat de mânia națiunilor și se va încheia cu distrugerea „celor care distrug pământul” (Apoc. 11:18).

Toate aceste evenimente sunt încadrate într-un context de închinare în Rai (Apoc. 11:16-17), care culminează cu viziunea chivotului legământului din Sanctuarul Ceresc (Apoc. 11:19).

După ce a sosit „timpul judecății” (Apoc. 11:18), standardul Judecății este arătat lumii: cele zece porunci conținute în chivotul legământului.

“Duhul lui Dumnezeu este cu fiecare adevărat căutător al Cuvântului lui Dumnezeu, dându-i posibilitatea să descopere pietrele ascunse ale adevărului. Iluminarea divină îi vine în minte, imprimând adevărul asupra lui cu o importanță reînnoită și proaspătă. Se revarsă cu o bucurie neexperimentată până acum. Pacea lui Dumnezeu stă peste el. Înțelege frumusețea adevărului ca niciodată înainte. O lumină cerească strălucește asupra Cuvântului, făcându-l să pară ca și cum fiecare literă ar fi nuanțată cu aur. Dumnezeu însuși vorbește inimii, făcându-și Cuvântul duh și viață”

E. G. W. (Reflejemos a Jesús, n.tr. Să-L reflectăm pe Isus, 24 aprilie)

